Okuropění - Tomáš Klus

To Slunce je mojí inspirací
matka příroda a země již jsem synem
lidé jsou Achillem v patové situaci
Bude hůř pokud nesplynem

Jdou jak mořem
vlna za vlnou
občas se srazí cestou k děsivému břehu
Ale nemají pocit, že jedním jsou mořem

Nač je nám horám poroučet
namísto chleba lámeme hole,
ale kdo nasytí ty hordy čet
co žene Láska k bližním na válečné pole

Jestli Bůh tvořil zemi spatra
tak pane Bože to klobouk dolů
marně teď v sobě pátrám
kdy naposled jsme takhle mluvili spolu

Když už jsme u toho
dovol mi otázku
vážně to s člověkem už visí na vlásku
vážně je hotovo?

Jak se mě můžeš takhle ptát
přestaň už plýtvat slovama
jsem tvůrce a ne kat
řeknu Ti rovnou co s váma

A bo lilo už od kuropění
najednou se spojení přerušilo (7x)